Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 18. novembra 2013 vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) – Coty Germany GmbH proti Stadtsparkasse Magdeburg

(Zadeva C-580/13)

(2014/C 31/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Coty Germany GmbH

Tožena stranka: Stadtsparkasse Magdeburg

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 8(3)(e) Direktive 2004/48/ES ([1]) razlagati tako, da ta določba nasprotuje nacionalnemu predpisu, s katerim je banki v primeru, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, dovoljeno, da razkritje informacije iz člena 8(1)(c) te direktive o imenu in naslovu imetnika računa zavrne s sklicevanjem na bančno tajnost?

([1]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 2, str. 32).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 19. novembra 2013 vložilo Cour de cassation (Francija) – Directeur général des finances publiques, Mapfre warranty SpA proti Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros, Directeur général des finances publiques

(Zadeva C-584/13)

(2014/C 31/05)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Vložnika kasacijske pritožbe: Directeur général des finances publiques, Mapfre warranty SpA

Nasprotni stranki v postopku s kasacijsko pritožbo: Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros, Directeur général des finances publiques

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 2 in 13(B)(a) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 (77/388/EGS) ([1]) razlagati tako, da storitev, ki v primeru samostojnega gospodarskega subjekta, prodajalca rabljenih vozil, ob plačilu pavšalnega zneska vključuje garancijo za mehanske okvare nekaterih delov rabljenega vozila, spada med zavarovalne transakcije, ki so oproščene davka na dodano vrednost, ali pa, nasprotno, spada med servisne storitve?

([1]) Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Santander (Španija) 25. novembra 2013 – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A. proti Fernandu Quintano Ujeta in Marii Isabeli Sánchez García

(Zadeva C-602/13)

(2014/C 31/06)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Santander

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka; Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Toženi stranki; Fernando Quintano Ujeta y María Isabel Sánchez García

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali mora v skladu z Direktivo Sveta 93/13/EGS ([1]) z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah, zlasti s členoma 6(1) in 7(1), nacionalno sodišče – z namenom zagotavljanja varstva potrošnikov in uporabnikov v skladu z načeloma enakovrednosti in učinkovitosti – kadar ugotovi, da je pogodbeni pogoj o zamudnih obrestih nedovoljen, posledično izreči neveljavnost vsakršne obrestne mere zamudnih obresti, vključno s tisto, ki bi izhajala iz podredne uporabe nacionalne določbe, kakršne so člen 1 108 civilnega zakonika, druga prehodna določba zakona 1/2013 v zvezi s členom 114 zakona o hipotekah ali člen 4 RDL 6/2012, pri čemer ga ne zavezuje nobeno preračunavanje, ki bi ga prodajalec ali ponudnik opravil v skladu z drugo prehodno določbo zakona 1/2013?

2. Ali je treba drugo prehodno določbo zakona 1/2013 razlagati tako, da ne ovira varstva interesov potrošnikov?

3. Ali mora v skladu z Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah, zlasti s členoma 6(1) in 7(1), nacionalno sodišče – z namenom zagotavljanja varstva potrošnikov in uporabnikov v skladu z načeloma enakovrednosti in učinkovitosti – kadar ugotovi, da je pogodbeni pogoj o predčasni zapadlosti nedovoljen, ta pogoj šteti za neobstoječ in na podlagi tega sprejeti s tem povezane posledice, tudi kadar je prodajalec ali ponudnik čakal minimalni čas, določen z nacionalno določbo?

([1]) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288.

Pritožba, ki jo je Kraljevina Nizozemska vložila 26. novembra 2013 zoper sodbo Sodišča (osmi senat) z dne 16. septembra 2013 v zadevi T-343/11, Nizozemska proti Komisiji

(Zadeva C-610/13 P)

(2014/C 31/07)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Pritožnica: Kraljevina Nizozemska (zastopnika: M. K. Bulterman in M. A. M. de Ree)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica predlaga, naj:

— se sodba Sodišča Evropske unije z dne 16. septembra 2013 v zadevi T-343/11 razveljavi;

— če stanje postopka dovoljuje, se o sporu dokončno odloči z razglasitvijo ničnosti Sklepa 2011/24/EU ([1]);

— če stanje postopka ne dovoljuje, naj se zadeva vrne v odočanje Sodišču;

— naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka pred Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

— Prvi pritožbeni razlog: napačna razlaga člena 8 v povezavi s Prilogo I, št. 8 in 9 ter s Prilogo II, št. 1 Uredbe št. 1433/2003 ([2]), saj naj bi izdatki za tiskanje na embalažo šteli za stroške embaliranja in s tem za neupravičene.

— Drugi pritožbeni razlog: napačna razlaga člena 8 v povezavi s Prilogo I, št. 8 in 9 Uredbe št. 1433/2003, saj je bilo uporabljeno napačno merilo za zahteve, ki se nanašajo na opis oglasnih dejavnosti v operativnem programu.

— Tretji pritožbeni razlog: napačna uporaba člena 7 Uredbe št. 1258/1999 ([3]) in člena 31 Uredbe št. 1290/2005 ([4]), saj naj bi bilo Komisiji dovoljeno znižanje dokaznega bremena.

— Četrti pritožbeni razlog: napačna razlaga člena 6 Uredbe št. 1432/2003 ([5]) v povezavi s členom 11 Uredbe št. 2200/96 ([6]), saj naj bi bilo ugotovljeno, da organizacija proizvajalcev ne bi smela opravljati prodaje preko napotenega osebja.

— Peti pritožbeni razlog: napačna razlaga člena 21 Uredbe št. 1432/2003 z ugotovitvijo, da naj bi bil odvzem priznanja organizaciji proizvajalcev FresQ nujen.

— Šesti pritožbeni razlog: napačna razlaga člena 7(4) Uredbe št. 1258/1999, člen 31 Uredbe št. 1290/2005 in načela sorazmernosti v povezavi s členom 21 Uredbe št. 1432/2003, saj naj bi bili vsi stroški organizacije proizvajalcev FresQ izključeni iz financiranja.

([1]) Izvedbeni sklep Komisije z dne 15. aprila 2011 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (notificirano pod dokumentarno številko C(2011) 2517) (UL L 102, str. 33).

([2]) Uredba Komisije (ES) št. 1433/2003 z dne 11. avgusta 2003 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 2200/96 glede operativnih skladov, operativnih programov in finančne pomoči (posebna izdaja v slovenščini; poglavje 3, zvezek 39, str. 431).

([3]) Uredba Sveta (ES) št. 1258/1999 z dne 17. maja 1999 o financiranju skupne kmetijske politike (posebna izdaja v slovenščini; poglavje 3, zvezek 25, str. 414).

([4]) Uredba Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 209, str. 1).

([5]) Uredba Komisije (ES) št. 1432/2003 z dne 11. avgusta 2003 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 2200/96 glede pogojev za priznanje organizacij proizvajalcev in začasno priznanje skupin proizvajalcev (posebna izdaja v slovenščini; poglavje 3, zvezek 39, str. 424).

([6]) Uredba Sveta (ES) št. 2200/96 z dne 28. oktobra 1996 o skupni ureditvi trga za sadje in zelenjavo (posebna izdaja v slovenščini; poglavje 3, zvezek 20, str. 55).